

Středa, 5. dubna 2017

P8_TA(2017)0124

Pohyby uprchlíků a migrantů: úkoly vnější činnosti EU**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. dubna 2017 o pohybech uprchlíků a migrantů: úkoly vnější činnosti EU (2015/2342(INI))**

(2018/C 298/06)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 3, 8 a 21 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a na články 80, 208 a 216 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na Globální strategii zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie zveřejněnou v červnu 2016,
- s ohledem na tato sdělení Komise: „Evropský program pro migraci“ ze dne 13. května 2015 (COM(2015)0240), „Násilné vysídlování a rozvoj“ ze dne 26. dubna 2016 (COM(2016)0234), „Zřízení nového rámce pro partnerství se třetími zeměmi v Evropském programu o migraci“ ze dne 7. června 2016 (COM(2016)0385), „Posílení evropských investic ve prospěch zaměstnanosti a růstu: na cestě k druhé fázi Evropského fondu pro strategické investice a novému evropskému plánu vnějších investic“ ze dne 14. září 2016 (COM(2016)0581), a dále na společné sdělení Evropské komise a vysoké představitelky pro zahraniční a bezpečnostní politiku Unie nazvané „Řešení uprchlické krize v Evropě: Úloha vnější činnosti EU“ ze dne 9. září 2015 (JOIN(2015)0040); „Migrace na trase přes centrální Středomoří. Řízení toků, záchrana životů“ ze dne 25. ledna 2017 (JOIN(2017)0004) a „Přezkum evropské politiky sousedství“ ze dne 18. listopadu 2015 (JOIN(2015)0050),
- s ohledem na závěry z jednání Rady pro obecné záležitosti ze dne 3. května 2012 o Globálním přístupu k migraci a mobilitě (GAMM),
- s ohledem na závěry ze zasedání Evropské rady ve dnech 25.–26. června, 15. října, 17.–18. prosince 2015, 17.–18. března a 28. června 2016, které se věnují otázkám migrace,
- s ohledem na závěry Rady pro zahraniční věci ze dne 12. prosince 2014 o migraci v rámci rozvojové spolupráce EU, ze dne 12. října 2015 o migraci, ze dne 12. května 2016 o přístupu EU k násilnému vysídlování a rozvoji a ze dne 23. května 2016 o vnějších aspektech migrace,
- s ohledem na závěry Rady pro zahraniční věci o budoucích prioritách v partnerství a o dohodách s Jordánskem a Libanonem ze dne 17. října 2016,
- s ohledem na deklaraci přijatou na konferenci na vysoké úrovni o trase přes východní Středomoří / západní Balkán dne 8. října 2015,
- s ohledem na politickou deklaraci a akční plán přijaté na Vallettském summitu ve dnech 11.–12. listopadu 2015,
- s ohledem na závěry bratislavského summitu ze dne 16. září 2016,
- ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora (9/2016) „Výdaje v zemích jižního Středomoří a východního sousedství na vnější rozměr migrace do roku 2014“,
- s ohledem na Úmluvu OSN o postavení uprchlíků a její protokol a na hlavní mezinárodní úmluvy o lidských právech, Evropskou úmluvu o lidských právech a Listinu základní práv EU,

Středa, 5. dubna 2017

- s ohledem na Ženevské úmluvy a jejich dodatkové protokoly, které upravují vedení ozbrojeného konfliktu a snaží se omezit jeho dopady,
  - s ohledem na výsledný dokument summitu OSN o udržitelném rozvoji ze dne 25. září 2015 nazvaný „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“,
  - s ohledem na newyorskou deklaraci ze dne 19. září 2016 o uprchlících a migrantech, přijatou na schůzce na vysoké úrovni svolané Valným shromážděním OSN s cílem řešit rozsáhlé pohyby uprchlíků a migrantů a na její přílohy o „Komplexním rámci pro reakci na uprchlickou krizi“ a „Směrem ke globální úmluvě o bezpečné, organizované a legální migraci“,
  - s ohledem na svá předchozí usnesení, zejména na usnesení ze dne 9. července 2015 o přezkumu evropské politiky sousedství⁽¹⁾, ze dne 8. března 2016 o situaci uprchlic a žadatelek o azyl v EU⁽²⁾, ze dne 12. dubna 2016 k situaci ve Středomoří a nutnosti uceleného přístupu EU k migraci⁽³⁾, ze dne 13. září 2016 o svěřenském fondu EU pro Afriku: důsledky pro rozvoj a humanitární pomoc⁽⁴⁾ a ze dne 25. října 2016 o lidských právech a migraci ve třetích zemích⁽⁵⁾,
  - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
  - s ohledem na společná jednání Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro rozvoj podle článku 55 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro rozvoj a stanoviska Rozpočtového výboru, jakož i Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A8-0045/2017),
- A. vzhledem k tomu, že migrace je lidským právem zakotveným v článku 13 Deklarace lidských práv OSN; vzhledem k tomu, že lidé by měli mít právo žít své životy ve své domovské zemi a v regionu, kde se narodili a vyrostli a kde mají své kulturní a sociální kořeny;
- B. vzhledem k tomu, že lidská mobilita dnes dosahuje nebývalé intenzity – ve světě se z různých příčin pohybuje 244 milionů mezinárodních migrantů, a to dobrovolně i nedobrovolně; vzhledem k tomu, že k této mezinárodní migraci dochází v první řadě v rámci jednoho regionu a mezi různými rozvojovými zeměmi; vzhledem k tomu, že podle Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) většinu mezinárodních migrantů v Evropě (52,4 %) a v Severní Americe (51,2 %) tvoří ženy; vzhledem k tomu, že toky migrantů na ose jih-jih neustále narůstají, na rozdíl od pohybu migrantů na ose jih-sever: v roce 2015 pobývalo 90,2 milionu mezinárodních migrantů narozených v rozvojových zemích v jiných jižních zemích po celém světě, zatímco v severních zemích na celém světě pobývalo 85,3 milionu migrantů narozených na jihu;
- C. vzhledem k tomu, že stále stoupá počet nezletilých osob bez doprovodu, které přicházejí přes Středozemní moře, a že i navzdory rostoucímu počtu zachráněných počet úmrtí ve Středozemním moři nadále stoupá (podle IOM 5 079 případů za rok 2016 ve srovnání s 3 770 případy za rok 2015);
- D. vzhledem k tomu, že podle Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) byl v roce 2015 zaznamenán rekordně vysoký počet osob (65,3 milionu – včetně 40,8 milionu vnitřně vysídlených osob a 21,3 milionu uprchlíků), které byly nuceny opustit své domovy v důsledku konfliktů, násilí, porušování lidských práv, porušování mezinárodního humanitárního práva a destabilizace; vzhledem k tomu, že tyto osoby se přidávají k osobám, které opustily své domovy z důvodu přírodních katastrof, nerovností, chudoby, špatných sociálně-ekonomických výhlídek, změny klimatu, nedostatku důsledných a účinných rozvojových politik koncipovaných v dlouhodobém výhledu a nedostatku politické vůle postavit se rozhodně strukturálním problémům, které jsou základní příčinou tohoto přílivu migrantů; vzhledem k tomu, že UNHCR odhaduje počet osob bez státní příslušnosti na nejméně 10 milionů;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0272.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0073.

⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0102.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0337.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0404.

Středa, 5. dubna 2017

- E. vzhledem k tomu, že ze stávajících dostupných údajů vyplývá, že počet uprchlíků se v posledních pěti letech zvýšil o více než 50 %; vzhledem k tomu, že tento šokující nárůst je zdůvodňován řadou okolností, včetně skutečnosti, že počet dobrovolně navrácených uprchlíků je nejnižší od 80. let 20. století, že počet uprchlíků, kterým je nabízena místní integrace, je i nadále omezený a že počty přesídlených osob jsou stále a činí přibližně 100 000 osob ročně;
- F. vzhledem k tomu, že 6,7 milionu uprchlíků žije naprosto bez jakýchkoli vyhlídek v podmínkách dlouhodobého vysídlení, které trvají podle odhadů průměrně 26 let; vzhledem k tomu, že trvalých možností řešení vysídlení je i nadále nepřijatelně málo, a je tedy nutné považovat násilné vysídlování za politický a rozvojový, nikoli pouze humanitární problém;
- G. vzhledem k tomu, že globální výzvy vyžadují komplexní a mnohostranný přístup, který bude založen na mezinárodní spolupráci a součinnosti, ale i na koordinovaných, konkrétních řešeních, která nebudou pouze odpovědí na již vypuklou krizi, nýbrž budou budoucím možným krizím předcházet; vzhledem k tomu, že 86 % uprchlíků z celého světa žije v regionech postižených chudobou, přičemž 26 % všech uprchlíků žije v nejméně rozvinutých zemích, které se tak potýkají s nedostatkem kapacit a další destabilizací své vlastní sociální a ekonomické soudržnosti a rozvoje; vzhledem k tomu, že tyto státy mají jen velmi zřídka nástroje na ochranu práv migrantů a nemají dokonce ani nástroje v oblasti azylu; vzhledem k tomu, že jeden milion lidí, kteří přišli do EU v roce 2015, představuje 0,2 % obyvatelstva Evropské unie, zatímco v sousedních zemích je tento podíl mnohem vyšší (až 20 %), stejně jako byl v Evropě v 90. letech 20. století;
- H. vzhledem k tomu, že ačkoli uprchlíci, vnitřně vysídlené osoby a migranti jsou z právního hlediska rozdílné kategorie, ve skutečnosti dochází k rozsáhlému pohybu lidí, v němž se tyto kategorie mísí, a to v důsledku politických, ekonomických, sociálních, rozvojových, humanitárních a lidskoprávních aspektů, které se nezastavují na hranicích jednotlivých států; vzhledem k tomu, že lidská důstojnost všech osob, které se účastní těchto pohybů, se musí stát ústředním bodem všech evropských politik týkajících se této oblasti; vzhledem k tomu, že s uprchlíky i s žadateli o azyl musí být mimoto vždy nakládáno v souladu s jejich statutem a v žádném případě jim nelze upírat práva vycházející z mezinárodních úmluv a z Listiny základních práv Evropské unie; vzhledem k tomu, že právní rozlišování mezi uprchlíky a migranty by nemělo být používáno tak, aby naznačovalo, že migrace z ekonomických důvodů nebo za lepším životem je méně legitimní než útěk před pronásledováním; vzhledem k tomu, že ve většině případů jsou při konfliktech a v situacích nestability a nepokoje ohrožována jak politická, tak ekonomická a další klíčová lidská práva a že jsou nadále ohrožována v důsledku násilného vysídlování;
- I. vzhledem k tomu, že stávající potravinová a výživová krize v Sahelu, zhoršovaná ještě rychlým sledem krizí, neexistencí základních služeb a konflikty v regionu, narušuje odolnost lidí; vzhledem k tomu, že tato situace povede k další migraci;
- J. vzhledem k tomu, že migranti jsou ve všech fázích svého putování vystaveni nejrůznějším fyzickým a psychologickým rizikům, včetně násilí, vykořisťování, obchodu s lidmi, sexuálního zneužívání a zneužívání na základě pohlaví; vzhledem k tomu, že to platí zejména pro zranitelné osoby, jako jsou ženy (např. ženy, které jsou hlavou rodiny, nebo těhotné ženy), děti (ať už s doprovodem či bez nebo děti odloučené od své rodiny), osoby LGBTI, osoby se zdravotním postižením, lidé vyžadující urgentní lékařskou péči a starší lidé; vzhledem k tomu, že zranitelným skupinám by měla být bezodkladně zaručena humanitární ochrana a zajištěn přístup k ochranným a referenčním mechanismům, právu na pobyt a základním službám včetně zdravotní péče v rámci jejich přesídlení nebo po dobu, kdy je posuzována jejich žádost o azyl, v souladu s platnými právními předpisy;
- K. vzhledem k tomu, že pokud je lidská mobilita řízena bezpečným a odpovědným způsobem a probíhá spořádaně, v souladu se zákony a preventivně, může zmírnit nebezpečí, jemuž jsou migranti a uprchlíci vystavováni, přinášet značný prospěch hostitelským zemím i migrantům, jak ostatně uvádí i Agenda 2030, a může v hostitelských zemích, a tedy i v EU, fungovat také jako významný faktor růstu; vzhledem k tomu, že tento přínos se často velmi podceňuje; vzhledem k tomu, že pokud má být zajištěna rovnováha mezi výdělečně činným obyvatelstvem a ekonomicky neaktivním obyvatelstvem a pokud mají být naplněny konkrétní potřeby trhu práce, musí EU vypracovat životaschopná řešení, včetně využití zahraničních pracovníků, ještě před tím, než obyvatelstvo Evropy bude ve větší míře stárnout;

Středa, 5. dubna 2017

- L. vzhledem k tomu, že reakce EU mobilizovala různé vnitřní i vnější nástroje, ale zdá se, že se příliš zaměřila na krátkodobé cíle a na zastavení nebo zmírnění pohybu migrantů; vzhledem k tomu, že tento krátkodobý přístup neřeší příčiny násilného vysídlení a migrace ani humanitární potřeby migrantů; vzhledem k tomu, že v souvislosti s reakcí EU je zapotřebí dalších zlepšení, a to pokud jde o nástroje krizového řízení a předcházení konfliktům, neboť násilné konflikty představují hlavní příčinu násilného vysídlení obyvatelstva;
- M. vzhledem k tomu, že Evropský účetní dvůr vyjádřil vážné pochybnosti ohledně účinnosti externích výdajů EU na migraci, včetně projektů týkajících se dodržování lidských práv migrantů; vzhledem k tomu, že Evropský účetní dvůr rovněž zjistil, že ve výdajích spojených s migrací v Evropě převládaly výdaje na bezpečnost a ochranu hranic;
- N. vzhledem k tomu, že ústředním bodem veškeré vnější činnosti EU musí být humanitární pomoc vycházející z potřeb a respektování zásad lidskosti, neutrality, nestrannosti a nezávislosti, jakož i na dodržování mezinárodního humanitárního práva a lidských práv, která zaručují Ženevské úmluvy a dodatkové protokoly k těmto úmluvám; vzhledem k tomu, že musí být prosazována nezávislost pomoci, tj. pomoc bez jakýchkoli politických, hospodářských nebo bezpečnostních zřetelů a bez jakékoli diskriminace;
- O. vzhledem k tomu, že k úspěšnému provádění migrační politiky založené na dodržování lidských práv je zapotřebí potírání negativního vnímání migrace a rozvíjení pozitivní argumentace, která představí migraci ve světle příležitosti, jež se v této souvislosti nabízejí hostitelským zemím, aby bylo možné bojovat proti extremismu a populismu;
- P. vzhledem k tomu, že mezi úkoly EU patří podporovat své partnery, kteří se zabývají realizací příslušných projektů, v tom, aby poskytovali rychlou, účinnou a kvalitní pomoc a ochranu, a že by EU měla v těchto otázkách nést odpovědnost vůči dotčenému obyvatelstvu; vzhledem k tomu, že v tomto ohledu partneři EU požadují včasné a předvídatelné financování a rozhodování o rozdělování finančních prostředků na měnící se nebo nové priority by jim mělo poskytnout dostatek času na plánování a na zmírňující opatření;
- Q. vzhledem k tomu, že decentralizovaná spolupráce může umožnit lepší pochopení potřeb a kultury vnitřně vysídlených osob, migrantů a uprchlíků a zvýšit povědomí místních lidí o problémech, kterým čelí migranti ve svých zemích původu; vzhledem k tomu, že místní a regionální evropské správní orgány mohou hrát klíčovou úlohu při řešení těchto prvotních příčin prostřednictvím budování kapacit;
- R. vzhledem k tomu, že článek 21 Smlouvy o Evropské unii výslovně stanoví, že „činnost Unie na mezinárodní scéně spočívá na zásadách, které se uplatnily při jejím založení, jejím rozvoji a jejím rozšiřování a které hodlá podporovat v ostatním světě: demokracie, právní stát, univerzálnost a nedělitelnost lidských práv a základních svobod, úcta k lidské důstojnosti, zásady rovnosti a solidarity a dodržování zásad Charty Organizace spojených národů a mezinárodního práva“; vzhledem k tomu, že podle článku 208 Lisabonské smlouvy je cílem rozvojové pomoci snížení a případné odstranění chudoby ve třetích zemích;

Komplexní a principiální činnost EU v reakci na výzvy mobility

1. poukazuje na to, že v dnešním světě vzrostla lidská mobilita na bezprecedentní úroveň, a zdůrazňuje, že jedním z kroků, které musí mezinárodní společenství urychleně podniknout, je posílení společné činnosti k řešení výzev a příležitostí, které tento fenomén představuje; zdůrazňuje, že tato společná činnost musí být založena na zásadě solidarity a neměla by se zaměřovat pouze na otázky bezpečnosti, nýbrž usilovat o plnou ochranu práv a lidské důstojnosti každého člověka, kterého vnější okolnosti donutily opustit svůj domov a hledat lepší a bezpečnější život; zdůrazňuje, že všechny kroky přijímané v reakci na uvedené výzvy by měly věnovat zvláštní pozornost těm nejzranitelnějším osobám a zahrnovat poskytování pomoci v jejich domovské zemi; poukazuje na to, že ačkoli se na uprchlíky a migranty vztahují samostatné právní úpravy, obě skupiny lidí mají stejná univerzální lidská práva a základní svobody, které musí být zaručeny bez ohledu na jejich právní postavení; připomíná, že EU se musí ve všech svých společných politikách řídit svými hodnotami a zásadami a prosazovat je také ve vnějších vztazích, a to i pokud jde o hodnoty a zásady uvedené v článku 21 Smlouvy o Evropské unii; zdůrazňuje, že je nutné, aby vnější politiky Unie byly v souladu vzájemně mezi sebou i s ostatními politikami, v nichž je obsažen vnější rozměr;

Středa, 5. dubna 2017

2. zdůrazňuje, že tato vysoká míra lidské mobility je reakcí na řadu složitých příčin, které vyžadují rozhodnutí založená na důkazech, aby bylo možné rozlišit jejich součásti a připravit cílené politické reakce; zdůrazňuje, že EU a její členské státy musí tuto reálnou situaci vzít v úvahu a vypracovat nový přístup k pohybům lidí na základě skutečných údajů a zájmů EU tím, že budou zvyšovat odolnost lidí a zlepšit jejich možnosti přístupu k základním službám, zejména vzdělání, a podpoří jejich integraci do místního prostředí a přínos k jeho rozvoji tím, že jim poskytnou možnosti zaměstnání a samostatné výdělečné činnosti;

3. zdůrazňuje, že stejně jako v minulosti i dnes představuje mezinárodní migrace příspěvek k sociálně-ekonomickému rozvoji a že ve vztahu k ní je nezbytné uplatňovat pozitivní rétoriku, která bude podporovat skutečné a objektivní chápání otázek migrace a přínosů s ní spojených, a bojovat tak proti xenofobním, populistickým a nacionalistickým projevům; vítá proto kampaň „Společně“ (Together), kterou vyhlásila OSN s cílem omezit negativní vnímání a přístup k uprchlíkům a migrantům, a vyzývá orgány a instituce EU, aby tuto kampaň svou plnou spoluprací s OSN podpořily; zdůrazňuje, že na globální, evropské, celostátní i místní úrovni je třeba přijímat politiky zaměřené na střednědobý a dlouhodobý horizont, a nikoli výhradně politiky reagující na bezprostřední politické tlaky či připravované národní volby; zdůrazňuje, že tyto politiky musí být konzistentní, smysluplné, inkluzivní a flexibilní, k migraci se snažit přistupovat jako k normálnímu jevu v lidské společnosti a řešit legitimní obavy týkající se řízení hranic, sociální ochrany zranitelných skupin a sociální integrace uprchlíků a migrantů;

4. zdůrazňuje, že systém humanitární pomoci je mimořádně přetížen a že jeho finanční zdroje nebudou nikdy stačit k tomu, aby bylo možné reagovat na krize způsobené násilným vysídlováním obyvatelstva, zejména pokud většina z těchto krizí trvá velmi dlouhou dobu; bere proto na vědomí nový politický rámec, který Komise nastínila ve svém sdělení o násilném vysídlování a rozvoji z dubna 2016 a který považuje za krok správným směrem, a vyzývá ESVC a Komisi, aby promítly její obsah do nového rámce partnerství se třetími zeměmi; poukazuje na význam komplexního a udržitelnějšího přístupu k migraci, v jehož rámci by se podporovalo rozvíjení těsnějších vazeb mezi humanitární problematikou a oblastí rozvoje a na nutnost spolupracovat s různými partnery – regionálními subjekty, vládami, orgány místní správy, diasporou, občanskou společností včetně organizací sdružujících migranty a uprchlíky, místních náboženských organizací a příslušných nevládních organizací, ale i se soukromým sektorem – ve snaze rozvíjet cílené a věcně podložené strategie k řešení této problematiky a zároveň uznat skutečnost, že humanitární pomoc není nástrojem krizového řízení, jak se uvádí v Evropském konsensu o humanitární pomoci;

5. zdůrazňuje, že rozvojová spolupráce EU by měla nadále usilovat o hledání a účinné řešení prvotních příčin násilného vysídlování a migrace (zejména ozbrojených konfliktů, pronásledování z nejrůznějších příčin, násilí na základě pohlaví, špatné správy věcí veřejných, chudoby, nedostatku ekonomických příležitostí a změny klimatu), a to řešením nestability států, podporou míru, bezpečnosti, řešení konfliktů a procesů smíření po ukončení konfliktů, spravedlnosti a rovnosti a posilováním institucí, administrativní kapacity, demokracie, řádné správy věcí veřejných, právního státu a dodržování lidských práv a základních svobod, v souladu s cílem udržitelného rozvoje č. 16 nové Agendy 2030 a zásadami stanovenými v Chartě Organizace spojených národů a mezinárodním právu;

6. zdůrazňuje, že je třeba se zaměřit na sociální a ekonomické aspekty jevu, jako je migrace, provést nezbytnou analýzu základních příčin násilného vysídlování a migrace v jednotlivých zemích a podporovat země původu v přijímání a provádění opatření a politik vedoucích k vytváření důstojných pracovních míst a skutečných ekonomických příležitostí tak, aby migrace byla volbou, nikoli nezbytností; vyzývá EU, aby i nadále prováděla politiky, které usilují o snížení a následně i vymýcení chudoby, potírání nerovností a nedostatku potravin, podporu hospodářského rozvoje, boj proti korupci a posílení základních veřejných služeb; konstatuje, že úspěšná politika by měla uznávat potřebu vytvářet ekonomickou odolnost jak v hostitelské zemi, tak v zemi původu; trvá na tom, že je nezbytné zlepšit soudržnost politik ve prospěch rozvoje;

7. zdůrazňuje, že pracovní místa a ekonomické příležitosti jsou velmi důležitými faktory, které zmírňují dopad zranitelnosti vyvolané vysídlením; vyzývá EU, aby pomáhala migrantům a uprchlíkům dostat se tam, kde se nabízí tyto možnosti, aby pomáhala vytvářet příležitosti na místech, kde jsou v exilu (včetně odstraňování bariér a překážek přístupu na trh práce), a pomáhala jim rozvíjet nové dovednosti, které by lépe vyhovovaly potřebám místního trhu práce;

Sředa, 5. dubna 2017

8. vítá angažovanost EU v oblasti poskytování humanitární pomoci (EU je největším světovým dárcem v tomto ohledu), jejímž cílem je zlepšení životních podmínek uprchlíků; naléhavě vyzývá EU a členské státy, aby plnily to, co přislíbily, a zvýšily své finanční závazky v souladu se zvyšováním humanitárních potřeb; konstatuje, že humanitární reakce bude vždycky první reakcí na krizi související s vysídlováním; zdůrazňuje, že mezinárodní právo a humanitární zásady lidskosti, neutrality, nestrannosti a nezávislosti musí být i nadále vůdčím rámcem humanitární reakce EU na krizi související s uprchlíky a násilným vysídlováním;

9. přiznává, že práva a důstojnost milionů spřízněných lidských bytostí budou dále oslabována, pokud budou tyto osoby strádat v uprchlických táborech nebo na okrajích měst, aniž by měly přístup k základním potřebám, živobytí a možnostem výdělků;

10. zdůrazňuje, že je nutné vzít na vědomí genderový rozměr migrace, který spočívá nejen ve zranitelnosti žen vůči nejruznějším druhům zneužívání, ale také v četných důvodech pro jejich migraci, v jejich úloze při reakci na krizové situace, jejich sociálně-ekonomickém příspěvku a aktivní účasti na prevenci a řešení konfliktů, ale také na procesech po ukončení konfliktů a obnově demokratické společnosti; podotýká, že pokud se chceme zabývat řešením hlubších příčin násilného vysídlování a zajistit dodržování práv žen a jejich nezávislost v každé fázi migračního procesu, je nutné se zaměřit na posílení postavení žen a větší zapojení žen do rozhodovacího procesu; opakuje, že je nezbytné, aby se na politiky EU týkající se pohybů migrantů a uprchlíků uplatňovalo hledisko pohlaví a věku;

11. vyzývá k užší spolupráci s OSN a s dalšími subjekty, včetně zvýšení finančních příspěvků pro UNHCR a UNRWA; z této souvislosti zdůrazňuje, že je nezbytné zlepšovat životní podmínky v uprchlických táborech, zejména z hlediska zdraví a vzdělávání, a postupně ukončit závislost na humanitární pomoci v současných vleklých krizích posilováním odolnosti a tím, že se vysídleným osobám umožní, aby žily důstojně jako přispěvatelé ve svých hostitelských zemích až do té doby, než se dobrovolně navrátí nebo přesídlí;

12. upozorňuje na významné kroky, které EU učinila s cílem řešit vnější rozměr migrační krize, zejména pokud jde o boj proti organizované trestné činnosti zodpovědné za pašování migrantů a obchodování s lidmi a posílenou spolupráci se zeměmi původu nebo tranzitu;

13. zdůrazňuje, že je třeba pomoci zavést v zemích původu rámec a vhodné struktury tak, aby zranitelní a marginalizovaní navracení migranti byli chráněni a přijímáni ve vší důstojnosti a aby dostali k dispozici prostředky pro úspěšnou společenskou a kulturní integraci;

14. připomíná, že zranitelné skupiny, včetně žen, nezletilých (ať již v doprovodu svých rodin, či bez), osob se zdravotním postižením, starších osob a osob LGBTI, jsou ve všech fázích migračního procesu zvýšenou měrou vystaveny zneužívání; připomíná, že ženám a dívkám kromě toho hrozí velké nebezpečí sexuálního násilí, násilí založeného na pohlaví a diskriminace, a to i poté, co se jim podaří dostat se na místo považované za bezpečné; vyzývá k tomu, aby se těmto skupinám lidí dostalo v rámci procesu přesídlování a integrace zvláštní pomoci a větší humanitární ochrany a aby byli upřednostňováni při přijímacích postupech citlivých vůči pohlaví a dodržujících ve větší míře minimální normy a aby se uplatňovala účinnější opatření na slučování rodin; vyzývá k tomu, aby byly v rámci azylového řízení uplatňovány v případě zranitelných osob zvláštní záruky proti násilí a diskriminaci a aby byl těmto osobám umožněn přístup k právu na pobyt a základním službám, včetně zdravotní péče a vzdělávání, v souladu s příslušnými právními předpisy; žádá Evropskou unii, aby v rámci své spolupráce se třetími zeměmi vypracovala vzdělávací programy týkající se zvláštních potřeb zranitelných uprchlíků a migrantů;

15. zdůrazňuje, že děti tvoří značnou část migrantů a uprchlíků, a je tedy třeba vypracovat a zavést zvláštní postupy, které zajistí jejich ochranu v souladu s Úmluvou OSN o právech dítěte; vyzývá hostitelské země k zajištění toho, aby dětským uprchlíkům byl poskytnut plný přístup ke vzdělávání, a k prosazování jejich co možná největší integrace a začlenění do vnitrostátních vzdělávacích systémů; vyzývá rovněž humanitární a rozvojovou komunitu, aby větší pozornost věnovaly vzdělávání a odbornému výcviku učitelů, a to jak z vysídlených, tak z hostitelských společenství; žádá mezinárodní dárcy, aby v reakci na uprchlickou krizi učinili vzdělávání svou prioritou, a to prostřednictvím programů zaměřených na zapojení dětských migrantů, psychologickou podporu těmto dětem i prosazování výuky jazyka hostitelské země s cílem zajistit lepší integraci dětských uprchlíků; vítá finanční podporu na poskytnutí dalšího vzdělávání a odborné

Středa, 5. dubna 2017

přípravy pro syrské děti a nedávné zvýšení podílu prostředků vynaložených na vzdělávání v rozpočtu na humanitární pomoc EU ze 4 % na 6 %, což EU staví na čelní místo v podpoře vzdělávacích projektů v nouzových situacích po celém světě; vyzývá k větší účinnosti při zavádění nového financování;

16. uznává, že stav bez státní příslušnosti je značnou výzvou v oblasti lidských práv; žádá Komisi a ESVČ, aby v celé vnější činnosti EU bojovala proti stavu bez státní příslušnosti, aby se zaměřila především na diskriminaci na základě pohlaví, náboženství nebo na diskriminaci menšin v právních předpisech týkajících se státní příslušnosti, aby prosazovala právo dětí na státní příslušnost tím, že podpoří kampaň Agentury OSN pro uprchlíky (UNHCR) zaměřenou na odstranění stavu bez státní příslušnosti do roku 2024; odsuzuje případy omezení a zákazů odchodu z území nebo návratu v některých státech a důsledky stavu bez státní příslušnosti na přístup k právům; vyzývá vlády a parlamenty členských států, aby zrušily represivní právní rámce, které považují migraci za porušování předpisů;

17. zdůrazňuje, že v souladu se zásadami EU musí být jedním z obecných cílů vnějších politik EU v oblasti migrace zavést systém vícestranné správy v oblasti mezinárodní migrace, přičemž prvním krokem k tomuto cíli je nedávné zasedání OSN na vysoké úrovni;

Lepší řízení mezinárodní migrace: globální úkol

18. vyjadřuje závažné znepokojení nad nedávným rozhodnutím administrativy USA dočasně zakázat vstup na území USA občanům sedmi převážně muslimských zemí a dočasně pozastavit systém USA pro přijímání uprchlíků; vyjadřuje přesvědčení, že takovéto diskriminační rozhodnutí podněcuje protiimigrační a xenofobní projevy možná není v souladu se základními nástroji mezinárodního práva, jako je Ženevská úmluva, a může vážně ohrozit současné globální úsilí o spravedlivé mezinárodní sdílení odpovědnosti za uprchlíky; vyzývá EU a její členské státy, aby zaujaly důrazný společný postoj při obraně systému mezinárodní ochrany a právní jistoty postiženého obyvatelstva, zejména občanů EU;

19. vítá summit na vysoké úrovni, který dne 19. září 2016 hostilo Valné shromáždění OSN, věnovaný rozsáhlým pohybům uprchlíků a migrantů, a rovněž oceňuje, že USA hostily „Leaders' Summit“, protože řízení migračních toků je globálním úkolem a vyžaduje účinnou globální reakci a užší spolupráci mezi všemi zúčastněnými stranami pro dosažení udržitelného řešení plně respektujícího lidská práva; vítá závěry těchto summitů jako projev skutečného politického závazku nebývalé síly a doufá, že rychle podnítky proces vedoucí ke skutečně globální reakci a mezinárodnímu sdílení odpovědnosti za uprchlíky a rozsáhlé migrační pohyby po celém světě; hluboce však lituje, že nebyly učiněny žádné konkrétní přísliby ani přijaty právní závazky k poskytování pomoci a provádění reform, které jsou nutné, má-li se odstranit rozpor mezi rétorikou a skutečností; vyzývá všechny zúčastněné strany, aby se trvale, naléhavě a účinně politicky angažovaly, spolupracovaly, vyměňovaly si znalosti a zkušenosti s partnerskými zeměmi, organizacemi občanské společnosti a místními orgány, poskytovaly financování a konkrétními činy projevovaly solidaritu se zeměmi, které hostí migranty a uprchlíky; zdůrazňuje potřebu lepší koordinace mezi EU a jejími mezinárodními partnery na úrovni OSN s cílem řešit problémy v oblasti migrace; vyzývá EU a její členské státy, aby se postavily do čela mezinárodního úsilí, zejména pokud jde o to, aby uzavřené dohody – včetně budoucích úmluv OSN o uprchlících a o bezpečné, organizované a legální migraci – byly rychle uvedeny do praxe a aby vznikaly potřebné mechanismy pro sledování jejich uplatňování;

20. zdůrazňuje, že globální spolupráce o migraci a mobilitě by měla být založena na regionálním a subregionálním rámci; vyzývá Komisi, aby posílila plány spolupráce s regionálními organizacemi, jako je Africká unie, Liga arabských států a Rada pro spolupráci v Zálivu, což může podpořit řízení mobility uvnitř regionu, a zdůrazňuje, že je třeba vybudovat tyto regionální organizace, aby se do této spolupráce plně zapojily; konstatuje, že ekonomická integrace na nižší než regionální úrovni, zejména v Africe, je rovněž nástrojem vhodným ke společnému řízení a podpoře iniciativ jih-jih, pokud jde o řízení migrace a mobility; naléhavě vyzývá EU, aby vyžadovala, aby Africká unie hrála silnější a důvěryhodnější úlohu při předcházení politickým krizím na kontinentu;

Středa, 5. dubna 2017

21. zdůrazňuje, že EU může mít užitek z užší spolupráce a synergie s vícestrannými rozvojovými bankami a specializovanými orgány OSN, zejména s (UNHCR) a s Mezinárodní organizací pro migraci (IOM), která je nyní v úzkém vztahu s OSN; bere na vědomí nedávné plány Světové banky týkající se situace násilně vysídlených lidí a vítá uznání potřeby rozvíjet zmírňující a azylové politiky, které podporují násilně vysídlené osoby při integraci, a zároveň zavazuje hostitelská společenství k plnění jejich rozvojových cílů;

22. zdůrazňuje, že opětovné usídlení násilně vysídlených osob je naléhavým úkolem mezinárodního společenství, v němž hraje důležitou úlohu UNHCR; vyzývá členské státy EU, aby plně dodržely své vlastní závazky; domnívá se, že je velmi důležité, aby co nejdříve proběhla koordinovaná a udržitelná reakce, která by zajistila spravedlivé a dostupné postupy osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, aby jim byl udělen azyl v Evropské unii a v dalších přijímajících zemích, místo aby byla odpovědnost ponechána především na státech, do nichž migranti a uprchlíci přicházejí nejdříve, a na zemích sousedících s konfliktními oblastmi; zdůrazňuje, že k vysídlování dochází takovým tempem a v takovém rozsahu, že poskytnutá finanční podpora už nestačí, k čemuž také přispívá to, že nejsou vhodně a účinně řešeny prvotní příčiny tohoto násilného vysídlování;

23. upozorňuje na povinnosti podle mezinárodního práva týkající se uprchlíků a vyzývá všechny země, které tak doposud neučinily, aby ratifikovaly a prováděly Úmluvu o právním postavení uprchlíků a protokoly k této úmluvě; vyzývá všechny země, aby rozšířily ochranu na vnitřně vysídlené osoby tak, jak je tomu v takových mechanismech, jako je Úmluva Africké unie o ochraně vnitřně vysídlených osob v Africe (Kampalská úmluva);

24. zdůrazňuje, že koncepce bezpečných zemí a bezpečných zemí původu nesmí bránit individuálnímu posuzování žádostí o azyl; vyzývá ke shromažďování specializovaných, podrobných a pravidelně aktualizovaných informací o právech osob, zejména pokud jde o ženy, děti, osoby se zdravotním postižením a LGBTI osoby, v zemích původu žadatelů o azyl, včetně zemí, které jsou považovány za bezpečné;

25. zdůrazňuje, že je třeba udělat vše proto, aby bylo uprchlíkům zaručeno humánní prostředí k životu v členských státech a v uprchlických táborech, zejména pokud jde o zdravotní péči, možnost získat vzdělání a pracovní příležitosti;

26. zdůrazňuje potřebu podporovat vzdělávací příležitosti; vyzývá k harmonizaci politik uznávání kvalifikací a k ochraně práv a sociálního zabezpečení migrujících pracovníků v souladu s úmluvami MOP; vyzývá k podpisu a ratifikaci Mezinárodní úmluvy o ochraně práv všech migrujících pracovníků a jejich rodinných příslušníků;

27. domnívá se, že dočasná nebo doplňková ochrana založená na předpokladu, že uprchlíci se co nejdříve vrátí domů, nevytváří dostatečné perspektivy a možnosti integrace; připomíná význam pozitivní úlohy, kterou mohou uprchlíci hrát při obnově svých společností poté, co se vrátí do svých zemí nebo ze zahraničí;

28. odsuzuje dramaticky vysoké počty migrantů, kteří zahynuli ve Středozemním moři, a vyjadřuje obavy, pokud jde o narůstající počet případů porušování lidských práv migrantů a žadatelů o azyl na jejich cestě do Evropy;

29. vyjadřuje hluboké znepokojení nad četnými případy zmizení nezletilých migrantů bez doprovodu; žádá Komisi a členské státy, aby zřídily databázi nezletilých osob bez doprovodu, které přišly na území členských států;

30. zdůrazňuje, že je třeba hledat udržitelná diplomatická a politická řešení násilných konfliktů a investovat do účinných mechanismů včasného varování a prevence konfliktů, aby se výskyt konfliktů v budoucnosti omezil; vyzývá EU, aby zahájila společně s mezinárodními partnery a klíčovými regionálními subjekty a organizacemi diplomatické úsilí s cílem hrát aktivnější a účinnější úlohu v oblasti prevence, mediace, řešení konfliktů a smířování a zajistit právo lidí zůstat ve svých domovských zemích a regionech; zdůrazňuje, že by to mělo patřit ke klíčovým činnostem ESVČ, a jako takové vybaveno nebytnými zdroji a pravomocemi, včetně rozpočtových otázek a personálního zajištění; v této souvislosti připomíná zásadní úlohu delegací Evropské unie a zvláštních zástupců; zdůrazňuje, že při činnosti v reakci na násilné vysídlování a migraci je nutné dodržovat lidská práva a brát v potaz rizikové faktory dané populací a že tato činnost se nesmí omezovat na humanitární pomoc, nýbrž musí zahrnovat také subjekty rozvoje a občanské společnosti;

Středa, 5. dubna 2017

31. vyzývá EU a členské státy, aby vzaly vážně svoji odpovědnost za výzvy spojené se změnou klimatu a urychleně provedly Pařížskou dohodu a zaujaly vedoucí roli při uznávání dopadu změny klimatu na masové přemísťování, neboť měřítko a frekvence tohoto přemísťování pravděpodobně vzroste; vyzývá zejména EU, aby zemím postiženým změnou klimatu dala k dispozici dostatek finančních prostředků a pomohla jim tak přizpůsobit se jejím důsledkům a zmírnit její dopady; zdůrazňuje, že se to nesmí stát na úkor tradiční rozvojové spolupráce, jejímž cílem je snížení chudoby; domnívá se, že na mezinárodní úrovni by měl být vytvořen zvláštní status osob vysídlených z důvodu změny klimatu, který bude zohledňovat specifickou situaci těchto osob;

32. chválí práci místních a mezinárodních nevládních organizací a organizací občanské společnosti, které navzdory obtížím a nebezpečí poskytují bezodkladnou a v mnoha případech život zachraňující pomoc nejzranitelnějším osobám v zemích původu, tranzitu nebo v zemích určení uprchlíků a migrantů; poukazuje na to, že tato práce musí v mnoha případech vyplnit mezeru, již ve velké míře ponechávají jednotlivé státy a mezinárodní společenství;

33. považuje za velmi důležité překonat nynější vnímání uprchlíků, kteří jsou vykreslováni pouze jako břemeno, a zdůrazňuje pozitivní příspěvek, který mohou přinést svým hostitelským zemím, pokud dostanou příležitost; doporučuje zapojit uprchlíky do definování a vytváření politických odpovědí, které se jich přímo týkají, a do vytváření nebo posilování nezbytných programů; vyzývá evropské orgány a agentury, aby do své činnosti zařadily stáže zaměřené zejména na mladé vystudované uprchlíky s legálním pobytem v Evropské unii, a šly tak příkladem a ukázaly výhody investování do mladé generace;

Vnější činnost EU a partnerství se třetími zeměmi

34. zdůrazňuje, že vnější činnost EU by měla být orientovaná na mír, proaktivní a hledět vpřed, a ne jen převážně reagovat na události a v reakci na nové krize neustále měnit své cíle; podporuje užší spolupráci v oblasti bezpečnosti, vzdělávání a výměny informací mezi EU a třetími zeměmi zaměřenou na lepší řízení migrace a odvrácení nových krizí; připomíná, že fenomén migrace je způsoben složitou kombinací různých příčin, k nimž patří růst populace, chudoba, nedostatečná tvorba pracovních příležitostí a tvorby míst, politická nestabilita, porušování lidských práv, politický útlak, pronásledování, vojenské konflikty a další formy násilí a změna klimatu; připomíná, že především řešení těchto problémů může omezit faktory způsobující násilné vysídlování a migraci; zdůrazňuje zásadní nutnost posílení politiky soudržnosti na dvou úrovních: mezi vnitřními a vnějšími politikami EU a v rámci samotné vnější činnosti mezi politikou rozšiřování evropskou politikou sousedství, dvoustrannými vztahy se strategickými partnery EU a rozvojovou a obchodní politikou; připomíná, že obchodní politika vůči rozvojovým zemím by měla být vzájemně výhodná a měla by rádně brát v úvahu ekonomické rozdíly mezi těmito zeměmi a EU; zdůrazňuje, že je důležité, aby skupina komisařů pro vnější činnost koordinovala kroky EU v oblasti migrace na nejvyšší politické úrovni a dala podnět k ambiciózní společné migrační politice EU;

35. zdůrazňuje, že je třeba přijmout komplexní přístup k vnějším konfliktům a krizím a provádět mapování přímých a nepřímých ekonomických, environmentálních, sociálních, daňových a politických dopadů vysídlení na třetí země s cílem lépe přizpůsobit rozvojové politiky jejich potřebám;

36. trvá na tom, že je třeba připomenout, že evropská politika sousedství, která byla předložena dne 18. listopadu 2015, obsahuje v kontextu širší spolupráce plány na zapojení třetích států, jež sousedí s partnerskými zeměmi ze sousedství EU; z tohoto důvodu naléhá, aby byly vypracovány tematické rámce nabízející spolupráci mezi Uníí, partnerskými zeměmi jižního sousedství a klíčovými aktéry v regionu, především v Africe, v regionálních otázkách, jako je například bezpečnost, energetika a nakládání s uprchlíky a řízení migračních toků;

37. opakovaně připomíná zásadu „více za více“ jako základ zahraniční politiky EU, podle níž by EU měla rozvíjet ještě užší (finanční) partnerství se zeměmi, které zaznamenávají pokrok v oblasti demokratických reforem; zdůrazňuje, že jedinou prioritou zahraniční politiky EU by mělo být zaměření na zlepšení kvality života lidí ve třetích zemích;

Středa, 5. dubna 2017

38. vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby se ve spolupráci s členskými státy zabývala budováním odolnosti státu, ekonomiky a společnosti zejména v sousedství EU a v jejím širším okruhu, a to i prostřednictvím evropské politiky sousedství a dalších nástrojů EU;

39. odsuzuje narůstající kriminalizaci migrace na úkor lidských práv dotčených osob, špatné zacházení s uprchlíky v třetích zemích a jejich svévolné zadržování; vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a ESVC, aby se touto otázkou zabývaly, a to i během svých rozhovorů o lidských právech a v podvýborech pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost a aby vytvořily ochranné kapacity ve třetích zemích, které jsou zeměmi tranzitu;

40. vyzývá k vytvoření skutečné, společné evropské migrační politiky založené na lidských právech a na zásadě solidarity mezi členskými státy, jak je uvedena v článku 80 SFEU, se zajištěním vnějších hranice EU a vhodnými právními kanály pro bezpečnost a řádnou migraci, včetně kruhové migrace, jako udržitelné dlouhodobé politiky, jež by podporovala růst a soudržnost v EU, přičemž smyslem této politiky by bylo stanovit jednoznačný rámec vztahů EU s třetími zeměmi; vyzývá Komisi a Radu, aby posílily Evropský systém modré karty a cílem lépe řídit hospodářskou migraci; Upozorňuje na to, že jakákoli politika, která by byla v rozporu s klíčovými hodnotami obsaženými v článku 8 SEU a Listině základních práv by poškodila důvěryhodnost EU a její schopnost ovlivňovat vývoj na mezinárodní scéně; konstatuje, že vnější migrační politiky EU vyžadují, aby se dohody s třetími zeměmi řídily dlouhodobými cíli za účelem navázání trvalých partnerství; připomíná, že každé takové partnerství by se mělo zakládat na dialogu, společných zájmech a vzájemné odpovědnosti; vítá akční plán EU proti pašování migrantů (2015–2020), který počítá s prohloubením spolupráce s třetími zeměmi, ale současně zdůrazňuje, že společná politika legální migrace EU by hrála klíčovou úlohu ve zničení obchodního modelu pašeráků a zamezení obchodování s lidmi; vyzývá Komisi, aby uvedla stávající právní předpisy EU plně do souladu s Protokolem OSN proti pašování a zajistila migrantům, kteří se stanou obětí násilí nebo zneužití, odpovídající ochranu;

41. žádá, aby všechny dohody uzavřené s třetími zeměmi zaručovaly dodržování práv migrantů, bez ohledu na jejich status, v souladu s mezinárodním právem, a vybízí k přijetí odpovídajících právních předpisů zahrnující i oblast azylu, a zejména tvrdí, že pouhé nedovolené překročení hranice nemůže být považováno za důvod k uvěznění;

42. připomíná důležitost spolupráce se třetími zeměmi v boji proti převaděčům a obchodování s lidmi s cílem vyřešit problém těchto sítí s co největším předstihem; zdůrazňuje v této souvislosti, že je nezbytné posílit soudní a policejní spolupráci s těmito zeměmi s cílem tyto sítě identifikovat a rozbít; dále připomíná, že je třeba budovat kapacity těchto zemí, aby mohly účinným způsobem stíhat a trestat odpovědné osoby; vyzývá proto ke spolupráci mezi Evropskou unií, členskými státy, Europolem, Eurojustem a třetími zeměmi, které mají být v tomto smyslu podporovány; znovu opakuje, že opatření proti obchodování s lidmi by neměla mít negativní vliv na práva obětí obchodování s lidmi, migrantů, uprchlíků a osob, které potřebují mezinárodní ochranu; žádá, aby okamžitě skončilo zadržování obětí obchodování s lidmi a dětí;

43. poukazuje na to, že sítě obchodování s lidmi a převaděčské sítě plně využívají při výkonu své trestné činnosti internet, a je proto klíčové, aby Unie vystupňovala své úsilí, a to především v rámci Europolu a jednotky EU pro oznamování internetového obsahu (IRU) a jeho spolupráce se třetími zeměmi v této oblasti;

44. připomíná, že obchodníci s lidmi mohou využívat legálních migračních cest, aby přivedli své oběti na území Evropy; domnívá se, že kritéria, která musí třetí země splnit před uzavřením jakékoli dohody o uvolnění vízového režimu s Evropskou unií, by měla výslovně zahrnovat spolupráci s uvedenými třetími zeměmi v boji proti obchodování s lidmi; vyzývá Komisi, aby při všech rozhovorech týkajících se jednání o těchto dohodách věnovala zvláštní pozornost této otázce a rovněž otázce boje proti převaděčům;

45. vítá přístup, že EU sama by měla stanovit jasné priority a měřitelné cíle pro všechny společné politiky, a zejména při jednání s třetími zeměmi; zdůrazňuje, že Parlament by se měl podílet na stanovení těchto jasných cílů; domnívá se, že vnější činnost EU založená na společném přístupu bude jedinou cestou k zajištění rozhodnější a účinnější politiky; vyzývá ke skutečně jednotné a koordinované akci mezi EU a členskými státy, neboť jednostranné iniciativy jak v oblasti vnitřních, tak vnějších záležitostí, mohou oslabit životaschopnost a úspěch našich společných politik a zájmů;

Středa, 5. dubna 2017

46. vyzývá k lepší ochraně vnějších hranic EU s cílem předcházet nelegálnímu vstupu do EU, řešit pašování lidí a předcházet ztrátám životů na moři; v této souvislosti vítá vytvoření Evropské pohraniční a pobřežní stráže opírající se o Frontex, protože to pomůže účinněji řídit migraci; zdůrazňuje nicméně potřebu poskytnout větší finanční a technickou pomoc na ochranu hranic všem jihovýchodním členským státům EU, kandidátským zemím EU a dalším partnerským zemím v regionu; vyjadřuje zejména politování nad nedostatkem parlamentního dohledu nad vnější činností Evropské agentury pro pohraniční stráž a v tomto ohledu žádá, aby tato agentura ve spojení s občanskou společností systematicky podávala Parlamentu zprávy o provádění svých pracovních ujednání a společných operací se třetími zeměmi;

47. zdůrazňuje, že otevření bezpečných a legálních kanálů pro žadatele o azyl a potenciální migranty by těmto žadatelům a migrantům umožnilo formálně používat vstupní a výstupní kanály, a znemožnilo tak podnikání obchodníkům s lidmi a s nimi spojeným sítím pro páchání organizované trestné činnosti; zdůrazňuje, že nedostatek legálních příležitostí k migraci často vede ke zvýšení nelegálních způsobů mobility, což naopak vede k větší zranitelnosti a rizikům zneužití během všech fází pohybu migrantů a uprchlíků; Vyzývá v této souvislosti k rychlému, konkrétnímu a zjevnému zřízení organizovaných, bezpečných a legálních příchodů do EU jako celku, mimo jiné prostřednictvím opatření na sjednocování rodin a přesídlovacích programů; vyzývá členské státy, aby využily veškeré existující možnosti a poskytovaly zejména zranitelným osobám humanitární víza na velvyslanectvích a konzulátech EU v zemích původu nebo v tranzitních zemích; požaduje, aby společný evropský azylový systém umožňoval podávat a zpracovávat žádosti o azyl mimo EU nebo na vnějších hranicích EU; Žádá EU o podporu při zřizování humanitárních koridorů při řešení závažných uprchlických a vystěhovaleckých krizí s cílem poskytnout humanitární pomoc a zajistit základní potřeby a dodržování lidských práv těchto uprchlíků; bere na vědomí návrh Komise o zřízení rámce Unie pro přesídlování, ale žádá, aby bylo i nadále vyvíjeno úsilí na úrovni Unie o vytváření a posílení legálních cest, které by doplňovaly přesídlování;

48. vítá přístup nového rámce pro partnerství se třetími zeměmi a pohlíží na něj jako na signál skutečných politických kroků, zejména s ohledem na jeho přístup na dvou frontách tak, aby zahrnoval krátkodobé cíle, jako je záchrana životů ve Středozemním moři a zvýšení míry navrácení migrantů do zemí původu a tranzitu, i dlouhodobé cíle, jako je řešení prvotních příčin nelegální migrace a násilné vysídlování, prostřednictvím posílené podpory třetích zemí ze strany EU, pokud jde o budování kapacit a zlepšování jejich politické, sociální a ekonomické situace; zdůrazňuje, že přístup, který Komise nastínila ve svém sdělení z června 2016, uspěje pouze tehdy, bude-li EU schopna poskytnout třetím zemím tranzitu nebo původu reálné pobídky, které budou výsledkem společné dohody, a je znepokojen tím, že v současnosti je nabídka omezená a zaměřuje se hlavně na řízení hranic nebo systémy asistovaného dobrovolného návratu, které jsou sice velmi důležité a potřebné, ale představují pouze krátkodobou částečnou odpověď na mimořádně složitou situaci; zdůrazňuje, že nové rámce partnerství nesmí být jediným pilířem evropské činnosti v oblasti migrace, ale odpověď musí být vyvážená a musí být doplněna dalšími opatřeními, která se zaměří na podporu místních ekonomik, rozvoj kvalifikací a zvyšování regionální mobility a na zlepšování úrovně ochrany v zemích tranzitu a původu;

49. připomíná význam vyváženého přístupu v novém rámci pro partnerství; varuje před jakýmkoli kvantitativním přístupem v novém partnerském rámci a s tím spojených dohodách o migraci, jež by považovaly měřitelné zvýšení počtu a míry navrácení“ za hlavní cíl EU; poukazuje, že počet navrácených osob jasně závisí na povaze migračních toků a na situacích v zemích původu; zdůrazňuje, že krátkodobé cíle těchto „migračních paktů“ by se měly soustředit na to, jak nejlépe reagovat na problémy, jimž čelí třetí země, a to mimo jiné tím, že budou rozvíjeny cesty legální migrace, které povedou k oslabení nelegální migrace a snížení počtu úmrtí ve Středozemním moři; požaduje zvýšení stipendií dostupných pro mladé lidi pocházející z třetích zemí; vítá, že programy EU pro navrácení a zpětnou integraci podporují budování kapacit a lepší řízení migrace v tranzitních zemích a zemích původu; žádá, aby bylo provádění politiky navrácení EU hodnoceno dvakrát do roka; Poukazuje na povinnost třetích zemí dodržovat své závazky v rámci dohod o zpětném přebírání osob;

50. zdůrazňuje, že je třeba budovat úzké partnerství s kandidátskými a potenciálně kandidátskými zeměmi EU v oblasti západního Balkánu, pokud jde o problematiku migrace a poskytovat nezbytnou podporu a spolupráci při řízení migračních toků v této oblasti;

Středa, 5. dubna 2017

51. požaduje dohody o partnerství v oblasti mobility a o cirkulační migraci, které usnadní pohyb státních příslušníků třetích zemí mezi těmito třetími zeměmi a EU a podpoří sociální a hospodářský rozvoj obou stran;

52. zdůrazňuje, že v rámci svých činností v oblasti vzdělávání a výměny osvědčených postupů se třetími zeměmi by se Unie měla zaměřit na mezinárodní právo, právní předpisy Unie a na praktické postupy v této oblasti, zejména co se týče základních práv, přístupu k mezinárodní ochraně, pátracích a záchraných operací a lepší identifikace osob nacházejících se ve zranitelné situaci a pomoci těmto osobám; domnívá se, že tato záležitost se týká vzdělávání v oblasti správy hranic, jež by podle mezinárodního práva v žádném případě neměla sloužit jako nástroj k zamezování odchodu osob z jejich země;

53. vyzývá k maximální obezřetnosti ve vztahu k zacházení s migranty, kteří jsou vraceni do své země původu nebo předáváni do třetí země; je toho názoru, že jakýkoli dialog týkající se navrácení a zpětného přebírání osob, zejména v rámci dohod o zpětném přebírání osob, by se měl systematicky zabývat otázkou bezpečného návratu a opětovného začleňování migrantů; zdůrazňuje, že by migranti měli být naprosto zabezpečeni a chráněni před nelidským a ponižujícím zacházením, což platí rovněž pro zadržovací zařízení, a že EU by měla podporovat reintegrační programy; připomíná, že nikdo by neměl být násilně odeslán nebo navrácen do země, kde mu/hjí hrozí riziko ohrožení života nebo svobody na základě původu, vyznání, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo politických názorů, nebo riziko mučení, ponižujícího zacházení a obecněji porušování lidských práv; připomíná, že hromadné vyhošťování a navrácení je podle mezinárodního práva zakázané;

54. vybízí odpovědné osoby v oblasti zahraniční a rozvojové politiky, aby zajistily, že se lidem, kteří jsou navraceni do své země, dostane náležité zacházení a že jejich integrita zůstane nedotčena; vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly podpůrné programy s cílem zajistit uskutečnění programů praktické pomoci v zemích původu, které zahrnují programy odborné přípravy, programy zaměřené na budování hospodářských struktur, včetně začínajících podniků a malých podniků, a také profesní a akademické výměnné programy členských států EU;

55. upozorňuje na to, že dohody o partnerství, například partnerství v oblasti mobility, by měly zajistit, aby migranti mohli být bezpečně přijímáni v zemích tranzitu a původu, a to způsobem, který by byl plně v souladu s jejich základními právy; zdůrazňuje, že Parlament má možnost ovlivňovat dohody EU o zpětném přebírání a mobilitě, jak je uvedeno v Lisabonské smlouvě (čl. 79 odst. 3 SFEU), a konkrétně podtrhuje, že Parlament musí nejdříve schválit uzavření dohod o přidružení a podobných dohod (čl. 218 odst. 6 písm. v) SFEU) a musí být okamžitě a plně informován o všech etapách tohoto postupu (čl. 218 odst. 10 SFEU);

56. připomíná postoj Parlamentu, který vyjádřil ve svém usnesení ze dne 12. dubna 2016, podle něhož preferuje dohody EU o zpětném přebírání osob před dvoustrannými dohodami uzavíranými mezi členskými státy a třetími zeměmi; poukazuje na nový evropský dokument o navrácení, který byl nedávno vypracován, a zdůrazňuje, že jeho uznání by mělo být systematicky podporováno v každé nové dohodě o zpětném přebírání osob;

57. vítá dialogy na vysoké úrovni, které vedou místopředsdkyně Komise / vysoká představitelka a Komise a v některých případech členské státy jménem EU jako celku, a považuje je za dobrou a efektivní praxi, která pomáhá k lepší koordinaci; zdůrazňuje, že koordinaci by měla zajišťovat Komise a ESVČ; vyzývá Komisi a ESVČ, aby Parlament o těchto dialogích pravidelně informovaly a aby poskytovaly také přesné informace o operačním průběhu rabatského a chartúmského procesu a prioritních iniciativ dohodnutých na vallettském summitu; opakuje, že vzájemná odpovědnost v rámci partnerství uzavřených mezi EU a třetími zeměmi je základní podmínkou úspěchu migrační politiky EU; vyjadřuje politování nad tím, že soubory opatření, které Komise, ESVČ a členské státy vytvořily pro prioritní země jako součást nového rámce pro partnerství, nebyly předloženy voleným zástupcům evropských občanů, nebyly s nimi projednány ani nezískaly jejich podporu; odsuzuje tento nedostatek transparentnosti a požaduje zapojení Parlamentu do přípravy migračních dohod a kontroly jejich provádění, která musí zajišťovat plné dodržování lidských práv, mezinárodního humanitárního práva a závazků v oblasti rozvoje uvedených ve Smlouvě o EU;

58. konstatuje, že plnění cílů Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 vyžaduje, aby součástí strategií udržitelného rozvoje EU a partnerských zemí byla dobře řízená dynamika migrace; v této souvislosti požaduje, aby Komise a ESVČ pomohly tranzitním zemím vypracovat strategie pro integraci migrantů a vytvořit azylové systémy s přísnými normami v otázkách ochrany;

Středa, 5. dubna 2017

59. zdůrazňuje, že pomoc EU a spolupráce s ní musí probíhat tak, aby podporovaly úsilí o dosažení rozvoje a růstu v třetích zemích a tím i růstu v EU a úsilí o snížení a vymýcení chudoby v souladu s článkem 208 SFEU, a tak, aby nevybízely třetí země ke spolupráci na zpětném přebírání nelegálních migrantů, násilně neodrazovaly lidi od přesunů či nezastavily migrační toky směřující do Evropy; připomíná, že jak dárci, tak vlády zemí přijímajících pomoc, se musí snažit o zlepšení účinnosti pomoci; konstatuje, že migrační toky jsou mezinárodní realitou a neměly by se stávat ukazatelem výkonnosti vnější migrační politiky EU a že dohody s třetími zeměmi musí být založeny na dlouhodobých cílech a na navazování trvalých partnerství a respektování lidských práv;

60. zdůrazňuje, že je důležité konzultovat občanskou společnost v rámci všech vnějších politik Unie, a to se zvláštním zřetelem k úplnému zapojení, transparentnosti a řádnému šíření informací o všech politikách a postupech souvisejících s migrací;

61. vyzývá Komisi, aby úzce spolupracovala s nevládními organizacemi a s odborníky pracujícími v zemích původu žadatelů o azyl, aby zmapovala nejlepší možné způsoby, jak pomáhat nejzranitelnějším jednotlivcům a společenským skupinám; vyzývá Komisi, aby zapojila nevládní organizace a odborníky v zemích původu žadatelů o azyl do hledání nejlépe fungujících mechanismů a nástrojů při předcházení konfliktům;

62. zdůrazňuje, že aby nedocházelo ke zdvojování úsilí, je třeba maximalizovat dopad a účinnost globální pomoci a zajistit, aby maximální pozornost byla věnována rozvoji, vyzývá Komisi, aby i nadále vedla důrazný dialog s místními a mezinárodními nevládními organizacemi, občanskou společností a orgány místní správy v partnerských zemích, jakož i s OSN, ohledně přípravy, provádění a hodnocení politik v oblasti migrace, vysídlování a uprchlíků;

63. upozorňuje na úmysl přezkoumat programové dokumenty rozvojové spolupráce s cílem plnit nové dohody o migraci; zdůrazňuje, že tento přezkum musí být prováděn v souladu se zásadami účinnosti rozvoje a na základě dialogu s partnerskými zeměmi, evropskými a místními organizacemi občanské společnosti a soukromým sektorem; vyzývá Parlament, aby se plně zapojil do všech etap přezkumu, včetně přezkumu programových dokumentů Evropského rozvojového fondu (ERF); vyzývá členské státy, aby zreformovaly svou rozvojovou pomoc v souladu se závazkem 0,7 % HND s cílem dosáhnout cílů udržitelného rozvoje;

64. vyzývá k vyvážené diskusi, kterou by vedla EU se svými vnějšími partnery; doporučuje, aby se EU a její členské státy zavázaly k vytváření rozsáhlejších možností pro legální migraci do EU bez ohledu na to, zda migranti hledají ochranu nebo migrují z důvodu zaměstnání nebo vzdělání, nebo za účelem slučování rodin;

65. vyzývá členské státy a Komisi, aby přijaly nezbytná opatření na podporu rychlejšího, levnějšího a bezpečnějšího převodu remitencí migrantů jak ve zdrojových, tak v přijímajících zemích, včetně snížení nákladů na transakce tak, jak je stanoveno v newyorské deklaraci pro uprchlíky a migranty ze dne 19. září 2016;

66. je hluboce znepokojen pokračujícím konfliktem v Sýrii, v němž dochází k násilí páchanému na civilním obyvatelstvu, útokům na civilní infrastrukturu a nemocnice a porušování mezinárodního humanitárního práva, což v posledních pěti letech vedlo k násilnému vysídlení poloviny obyvatel země; vyzývá EU a členské státy, aby zlepšily prostředky určené k předcházení konfliktům a řízení krizí a hrály důraznější úlohu při řešení konfliktů v sousedství EU a zejména v syrském konfliktu; vyjadřuje plnou podporu zemím sousedícím se Sýrií, jež nadále prokazují mimořádnou solidaritu, když na svém území hostí miliony uprchlíků navzdory omezeným zdrojům; připomíná, že velká část těchto uprchlíků nadále žije v nedostatku a nemá žádnou nebo jen omezenou možnost získat právní uznání, lékařskou péči, přístup ke vzdělávacím systémům nebo na trhy práce; je velmi znepokojen osudem a humanitární situací 75 000 osob, které uvízly na jordánské hranici v neoficiálním táboře Rukban; vyzývá EU a její členské státy, aby pokračovaly ve spolupráci a v dialogu s Libanonem a Jordánskem, jakož i s dalšími třetími hostitelskými zeměmi, a zintenzivnily tuto spolupráci i dialog, aby zvýšily finanční podporu poskytovanou prostřednictvím mezinárodních organizací a evropských kanálů, aby zajistily, aby zaprvé měli uprchlíci důstojné životní podmínky, přístup k základním službám a právo volného pohybu a pracovní příležitosti, a zadruhé, aby finanční prostředky dosáhly svého kýženého účelu; zdůrazňuje, že by to mělo být spojeno s pomocí poskytovanou hostitelským společenstvím s cílem posílit jejich ekonomickou odolnost;

Středa, 5. dubna 2017

67. konstatuje, že po zavedení politické dohody členských států s Tureckem ze dne 18. března 2016 poklesl počet lidí přicházejících do členských států, jež jsou vystaveny největšímu náporu migrantů; podtrhuje znepokojení, jež tato politická dohoda vzbuzuje, jak veřejně uvedly mezinárodní humanitární organizace, zejména s ohledem na dodržování mezinárodního práva a lidských práv; je znepokojen situací v Turecku i tím, jaký dopad mohou tyto skutečnosti mít na Turecko a na fakt, že je považováno za bezpečnou zemi; zdůrazňuje, že liberalizace víz pro Turecko nesmí být vnímána jako odměna za spolupráci s EU v oblasti migrace, ale jako výsledek řádného plnění všech ukazatelů stanovených Unií; varuje před opakováním tohoto modelu v jiných zemích, neboť je nezbytné vzít v úvahu jedinečnost každé země a oblasti;

68. je hluboce znepokojen situací v oblasti lidských práv v Turecku, kde jsou soustavně porušována základní práva, jako je svoboda slova nebo shromažďování, kde jsou obyvatelé jihovýchodní části země vystaveni útokům vlastní vlády, kde bylo více než 30 000 státních úředníků propuštěno z politických důvodů a více než 130 pracovišť médií bylo tureckými orgány uzavřeno;

69. s politováním poukazuje na nedostatečné konzultace a nedostatek transparentnosti při formulaci nedávno podepsaného dokumentu s názvem „Společný další postup EU a Afghánistánu v otázkách migrace“, který je zaměřen především na zpětné přebírání a v němž se zvažuje neomezené vrácení afghánských občanů, a to dobrovolně i nedobrovolně; je znepokojen možnými důsledky pro afghánské žadatele o azyl, kteří v roce 2016 tvořili druhou největší národnostní skupinu, jež v EU žádá o azyl; připomíná, že navracení může probíhat až po důkladném zvážení každého jednotlivého případu, při němž musí být zcela respektována práva těchto osob, a vyzývá EU a členské státy, aby vyčlenily nezbytné prostředky na urychlení stávajících administrativních a soudních postupů;

70. hluboce lituje, že pokud jde o rámec migrační politiky EU a reakci na pohyby uprchlíků, EU a její členské státy se rozhodly uzavřít dohody s třetími zeměmi, které se vyhýbají parlamentní kontrole, jež je vlastní postupu Společenství; vyzývá Komisi, aby zavedla alespoň mechanismus hodnocení veškerých politických prohlášení podepsaných s třetími zeměmi, které se bude provádět dvakrát ročně, a mohla tak posoudit pokračování nebo ukončení těchto dohod; zdůrazňuje, že do všech dohod uzavřených v rámci migrační a uprchlické politiky je třeba zahrnout záruky dodržování lidských práv;

71. zdůrazňuje, že politika EU vůči Africe je jedním z klíčových prvků zajištění stability a rozvoje v nadcházejících letech a desetiletích; domnívá se, že pás zemí, který prochází oblastí Sahelu a Afrického rohu, jakož i nestabilní oblasti na sever a na jih od těchto zemí, by měly zůstat v ohnisku zájmu EU; zdůrazňuje spojitost mezi rozvojem, bezpečností a migrací a vyzývá k užší spolupráci při předcházení konfliktům a při jejich řízení, jakož i při řešení prvotních příčin destabilizace, nuceného vysídlování a nelegální migrace, při podpoře odolnosti, ekonomických a rovných příležitostí a při prevenci porušování lidských práv; je přesvědčen, že EU musí hrát ústřední úlohu při stabilizaci Libye, a to i jako prostředek vedoucí k ukončení porušování lidských práv, jemuž jsou vystaveni Libyjci, uprchlíci a migranti;

Přiměřené prostředky zásahu

72. uznává návrh nového a ambiciózního plánu vnějších investic, který předložila Komise a jehož cílem je podněcovat investice v sousedních zemích EU a rozvojových třetích zemích pod podmínkou, že bude proveden naprosto transparentně a že investice přispějí ke zlepšení podmínek v přijímající zemi, aniž by se tím podpořila korupce a špatná správa; konstatuje, že navrhovaný Evropský fond pro udržitelný rozvoj bude částečně financován z prostředků vyčleněných z Evropského rozvojového fondu (ERF), nástroje pro rozvojovou spolupráci a evropského nástroje sousedství, což je způsob, jak využít prostředky určené na rozvoj k podpoře investic soukromého sektoru; domnívá se, že podpora soukromého sektoru ve třetích zemích a paralelní podpora řádné správy a vhodných obchodních postupů by neměla být prezentována jako nové opatření a měla by být dále posílena; vyzývá Komisi, aby zajistila soudržnost mezi nástroji financování – jako je například nástroj pro rozvojovou spolupráci a ERF – a jednotlivými projekty, aby se pomoc poskytovaná EU mohla soustředit na prioritní oblasti a nedocházelo k rozptýlení prostředků a úsilí; zdůrazňuje potřebu systematické adicionality, a to jak při volbě podporovaných politik, tak při jejich finančním provádění;

73. zdůrazňuje, že částka ve výši 3,35 miliardy EUR určených pro nový Evropský fond pro udržitelný rozvoj jako součást plánu vnějších investic odpovídá více než 5 % celkových finančních prostředků z ERF, nástroje pro rozvojovou spolupráci a evropského nástroje sousedství podle víceletého finančního rámce (VFR); vyzývá Komisi, aby předložila více podrobností týkajících se tohoto odhadu a očekávaného dopadu a aby uvedla, na základě jakého předpokladu očekává, že členské státy, další dárci a soukromí partneři přispějí částkou ve výši až 44 miliard, přičemž některé členské státy musí ještě přispět do nynějších svěrenských fondů;

Středa, 5. dubna 2017

74. doporučuje věnovat odpovídající prostředky na konkrétní akce zaměřené na dobu, kterou uprchlíci nebo vysídlení lidé tráví v situaci dočasné ochrany, která se musí stát dobou, jež nabídne možnosti růstu a vzdělávání pro všechny generace: vzdělávání pro děti, odbornou přípravu pro mladé dospělé a práci pro dospělé; domnívá se, že tento postup zajistí, aby ve chvíli, kdy se objeví možnost návratu domů, byli tito lidé „regenerováni“ a schopni dodat své zemi nové podněty, a nikoliv znaveni několikaletým beznadějným čekáním;

75. vítá návrh Komise na přezkum VFR, zejména pokud jde o doplnění rozpočtu EU o rozsáhlejší nástroje na řešení krizí; očekává, že navrhovaný přezkum finančních pravidel zvýší odpovědnost a řádnou finanční správu; zdůrazňuje, že řešení základních příčin migračních toků zahrnuje zároveň podporu třetích zemí při budování kapacit;

76. zdůrazňuje, že EU si sama musí zajistit prostředky na plnění svých cílů a provádění svých politik (článek 311 SFEU), neboť bez dostatečného financování nemůže EU vykonávat úkoly, které se od ní očekávají, ani naplnit očekávání, která do ní vkládají evropští občané; poukazuje na lidské, politické a ekonomické náklady vyplývající z nečinnosti; upozorňuje na to, že revize víceletého finančního rámce (VFR) v polovině období nebo nejpozději jednání o příštím VFR poskytnou nezbytnou příležitost k revizi nástrojů vnějších opatření souvisejících s migrací a k navýšení rozpočtu EU tak, aby bylo možné přestat používat ad hoc nástroje a obnovit jednotu rozpočtu; rozhodně zdůrazňuje, že i v této oblasti musí být Parlament pověřen zásadní funkcí dohledu; hluboce lituje skutečnosti, že Komise nenavrhl navýšení rozpočtových prostředků na vnější činnost, tj. rozpočtové položky, která je již nyní relativně nízká, a místo toho přeměrovává rozvojové nástroje na migraci, čímž se odklání od jiných priorit;

77. konstatuje, že přesměrování nástrojů financování vnější činnosti EU na bezpečnost, budování míru a řešení konfliktů, migraci a správu hranic vytváří nové problémy s ohledem na původní cíle a principy těchto nástrojů;

78. zdůrazňuje, že řešení nových i chronických katastrof a zranitelnosti vyžaduje dlouhodobé předvídatelné investice a plnění nové agendy pro udržitelný rozvoj, čehož bude dosaženo především podporou posuzování rizik, plánování a financování, do kterého budou dotčené subjekty zapojeny společně a jež bude zaměřeno na humanitární pomoc, rozvoj, budování míru a změnu klimatu;

79. je přesvědčen, že je důležité, aby ústředními body činnosti EU v zemích původu byl právní stát a boj proti korupci; zdůrazňuje význam příslušných kontrol používání finančních prostředků určených pro třetí země s cílem ujistit se, že tyto prostředky jsou skutečně používány pro předpokládané účely;

80. konstatuje, že vytváření svěrenských fondů a finančních nástrojů ad hoc sice umožňuje získávat zdroje a zvyšovat rychlost a flexibilitu činnosti EU, ale může současně ohrozit zásady účinnosti rozvoje, narušit jednotu rozpočtu a oslabit autoritu Parlamentu jakožto rozpočtového orgánu; požaduje proto, aby Parlament hrál větší úlohu při dohledu nad používáním těchto nástrojů a aby byl mimo jiné zastoupen v jejich řídicích výborech; připomíná, že účinnost svěrenských fondů závisí do značné míry na tom, zda budou členské státy ochotny do nich přispívat a plně se podílet na jejich činnosti; naléhavě žádá, aby takové nástroje podléhaly dohledu Parlamentu, a požaduje vytvoření pokynů pro jejich začlenění do rozpočtu EU a stanovení rozsahu pravomocí EU;

81. připomíná, že svěrenské fondy nutné pro stabilitu a boj proti prvotním příčinám nelegální migrace a vnitřního vysídlování v Africe, které byly zřízeny na vallettském summitu, by měly být naplněny částkou 3,6 miliardy EUR; připomíná členským státům, aby uvolnily prostředky rovnající se částce 1,8 miliardy, kterou uvolnila Evropská komise;

82. vyzývá k tomu, aby se svěrenské fondy řídily stejnými pravidly a předpisy, které platí pro tradiční nástroje financování EU, pokud jde o transparentnost, rovné zacházení s partnery a kapacitu, s cílem poskytovat partnerům předvídatelně a včas finanční prostředky;

Středa, 5. dubna 2017

83. vyjadřuje obavy z toho, že návrh rozpočtu EU na rok 2017 počítá s navýšením prostředků na řízení migračních toků nebo na činnosti v oblasti vnitřní bezpečnosti na úkor fondů soudržnosti EU a její činnosti ve světě;

84. vyzývá EU, aby pečlivě a systematicky hodnotila dopad kroků financovaných v souvislosti s migrací, vysídlením a uprchlíky na kvalitu poskytování humanitární a rozvojové pomoci;

85. zdůrazňuje, že cílená podpora opírající se o místní podmínky je klíčovým předpokladem pro účinnou politiku zaměřenou na výsledky a že tato podpora by měla být sjednána s třetími zeměmi; vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly jasné a měřitelné cíle, které by byly soudržným a koordinovaným způsobem prováděny prostřednictvím finančních nástrojů, včetně svěřenských fondů;

86. vítá využívání misí společné bezpečnosti a obranné politiky (SBOP), jako jsou mise EUCAP Sahel Niger a operace EUNAVFOR MED Sophia, které by měly být posíleny jako prostředek na ochranu vnějších hranic EU a předcházení obchodování s lidmi a pašování migrantů; podporuje využívání spolupráce s iniciativami NATO a EU, jako je společný operační tým Europolu Mare, ke shromažďování a předávání zpravodajských informací a k boji proti převaděčům, současně však zdůrazňuje, že globální mobilita by neměla být považována za hrozbu, ale za příležitost; v této souvislosti zdůrazňuje, že v rámci všech těchto operací musí být prvořadá záchrana lidí, jejichž životy jsou ohroženy na moři, a zajištění práv migrantů; doporučuje, aby byly používány nástroje SBOP pro včasné varování (prognózy), mediaci a řešení konfliktů, nicméně zdůrazňuje, že v konfliktních situacích je třeba vždy co nejdříve začít realizovat plán směřující k dlouhodobým řešením;

87. připomíná strategické partnerství OSN a EU pro udržování míru a řešení krizí a jeho priority na období 2015–2018, jak bylo dohodnuto v březnu 2015; vybízí EU k další činnosti, která by umožnila zohlednění klíčové úlohy dalších organizací a zemí a usnadnila pomoc poskytovanou členskými státy; lituje skutečnosti, že pouze 11 z 28 členských států EU přijalo závazky na summitu vedoucích představitelů o udržování míru dne 28. září 2015; vyzývá členské státy EU, aby významně zvýšily svůj vojenský a policejní přínos k mírovým misím OSN;

88. vítá a podporuje iniciativy Evropské investiční banky na podporu ekonomické odolnosti v jižním sousedství EU a v oblasti západního Balkánu pomocí projektů, které vedou k tvorbě pracovních míst, ekonomické odolnosti a snižování chudoby v souladu s vnějšími politikami Evropské unie;

89. naléhavě žádá Komisi a ESVC, aby Parlamentu i veřejnosti poskytly při nejbližší příležitosti podrobný přehled různých finančních nástrojů a programů v 16 prioritních zemích ⁽¹⁾, s nimiž EU jedná v rámci dialogů na vysoké úrovni o migraci a v rámci globálního přístupu k migraci a mobilitě (GAMM), a aby sdělily, zda jsou tyto programy v souladu s programy členských států; je hluboce znepokojen faktem, že mezi prioritními zeměmi jsou represivní režimy, které jsou samy hlavní příčinou toho, že uprchlíci opouštějí své země; připomíná, že GAMM je i nadále všeobecným rámcem vnější politiky EU v oblasti migrace a azylu, nicméně poukazuje na to, že v politických iniciativách zahájených v poslední době se na GAMM odkazovalo jen v omezené míře, a žádá o objasnění, zda je GAMM v současném kontextu stále relevantní, a o přezkum přístupu GAMM v souladu s doporučeními Mezinárodní organizace pro migraci;

90. vítá nasazení evropských styčných úředníků pro otázky migrace do prioritních zemí jako první krok k posílení spolupráce EU s třetími zeměmi v oblasti migrace; doporučuje posílit personál zabývající se otázkami spravedlnosti a vnitřních věcí v delegacích EU tak, že bude jasně pověřen rozvojem koordinace v rámci členských států;

91. zdůrazňuje, že je nutný decentralizovaný přístup místo centralizovaného přístupu uplatňovaného z Bruselu, a že tento přístup je třeba uplatňovat prostřednictvím lepšího využívání delegací EU, z nichž se ve velmi krátkém čase staly velmi hodnotné nástroje, a prostřednictvím větší flexibility a kratších programových období, zejména pokud jde o ohrožené země; vyzývá ke jmenování regionálních koordinátorů, kteří by byli způsobilí postavit se do čela rozvoje a spolupráce a vnějších vztahů s cílem zajistit soudržný přístup opírající se o místní situaci;

92. doporučuje, aby s podporou EU byly ve třetích zemích prosazovány informační kampaně s cílem informovat občany o jejich právech na mobilitu a jejich povinnostech a s cílem upozorňovat je na rizika, kterým by mohli být vystaveni na cestě, především na převaděče a obchodníky s lidmi, a umožnit jim tak informované rozhodování;

⁽¹⁾ Etiopie, Eritrea, Mali, Niger, Nigérie, Senegal, Somálsko, Súdán, Ghana, Pobřeží slonoviny, Alžírsko, Maroko, Tunisko, Afghánistán, Bangladéš a Pákistán.

Středa, 5. dubna 2017

93. požaduje, aby byly lépe využívány programy partnerské spolupráce a aktivity TAIEX, a to nejen k výměnám osvědčených postupů a školením, ale i za účelem rozvoje a spolupráce se zvláštním důrazem na země, které jsou pod tlakem;

o

o o

94. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám 16 prioritních zemí uvedených v novém rámci pro partnerství se třetími zeměmi v rámci Evropského programu pro migraci a organizacím občanské společnosti, které zastupují migranty a uprchlíky a pracují s nimi.
